

עברי, ישראלי ויהו-די:

אם אדם מגדיר את עצמו כעברי, הרי הוא אדם נעלה (מואר¹). זאת מכיוון שהוא מבין שהחלק העליון באדם הוא היכולת לייצר/לחצוב מילים, לתקשר אותן – ולייצר מהן מציאות.

אם אדם מגדיר את עצמו כישראלי זה אומר שהוא עדיין נאבק². כלומר, יש לו את הרגש הנכון, אולם אין לו את המילים להגדיר אותו ולשלוט בו. בספר זה, הוא יוכל להוסיף לעצמו ולקבל את המילים שינחו אותו אל הדרך בה הוא יוכל להגדיר את רגשותיו, ולהתקדם ישר.

אם אדם מגדיר את עצמו כיהו-די, זה אומר שהוא מבני ישראל, אולם; עד כה תפקידו היה להיות הסבל³. כלומר, בתור יהו-די, הוא איננו בעל הבית של הסחורה שאותה הוא סוחר⁴ (ספר תורת משה). ברם, בתור עובד שסיים את עבודתו, הוא צריך לקבל שכר עבור עבודתו ואת זאת הוא קיבל⁵. גם בתור מדינה/ממלכה, וגם בתור שטר (ספר תורת משה). וכעת אם הוא רוצה "לפרוע את השטר", הרי הוא יכול להתקדש (לעלות מרמה של בהמת משה), [לקרא בצורה הנכונה](#) את ספר תורת משה ולהבין⁶; כיצד הוא יכול להפוך לגוי קדוש, ולממלכת כוהנים⁷. אבל הוא חייב לעזוב את ההגדרה הזו של יהו-די (צריך לחזור לפחות להגדרת עצמו כישראל). הוא חייב לחזור למקורות שלו/לתורת אבותיו⁸. **ואני מציע לכם לא להיכנס לספר הישר עם התאוריות הרבניות – אתם תפגעו בעצמכם – ראו הוזהרתם.**

לסיכום, הבהרה חשובה:

1. כל בני האדם (בעולם בכלל) לחוד וביחד הם "אדם".
2. מרגע שבן האדם הבין את המשפט לעיל הוא עולה לרמת מודעות עליונה בה כולם שווים.
3. רמת המודעות העליונה של האדם נקראת "יהוה".
4. כדי להגיע אליה וכדי להישאר ברמת מודעות זאת; על האדם להיות ישר.
5. העבריים (אבות הידע הקדמונים) הם אלו שניסחו את החוקים של היושר, וכתבו את ספר תורת משה.

לקריאה נוספת על מי כתב, ועבור מה נכתב (שיטה) ספר תורת משה? כנסו לקישור [הזה](#).

<https://www.seferhayashar.com>

¹ המילים נוצרות/נחצבות ממקום של אור (הסוף/הקצה של המחשבה, עוד על כך בחלק של [העדות](#) וכו').

² בתוך עצמו, עם ההבנה שלו.

³ אני יודע שהוא חושב שתפקידו להיות ה"מלך", אבל ז מרידה ביהוה. ובגלל מרידה זו הוא נענש וסבל.

⁴ ובגלל זה היה-די לא יודע לקיים אותה/לבאר אותה.

⁵ יהוה קיים את ההבטחה שניתנה בברית בין הבתרים לאברהם, זו כבר פעם השלישית.

⁶ ספר הישר.

⁷ לתקופה מוגבלת של שלוש דורות בלבד.

⁸ ולא של רבותיו. תבינו, התשובה על השאלה: "מי הוא יהו-די?" היא מי שיש לו, או מי שהכשיר/גייר אותו, או מי שהיה לאימו – רב. כלומר, יה-דות = רבנות (אין יהו-די בלי רב). וכל התורה הרבנית, וכל המוסד הרבני הם זרים לספר תורת משה – ולכן הם עבודה זרה (זו האמת העובדתית והמשפטית – חד וחלק).